

[Stensballe.]

Maaneder, et Tillæg, som alt i alt skulde beløbe sig til 7 Mill. Kr., til Forhøjelse af de 10 Reguleringstillæg, som hjemles i Loven.

Ministeren har, hvilket jeg kun vil prise Ministeren for, lige saa lidt nu som i tidligere Aar kunnet gaa ind paa at ændre selve Tjenestemandsloven, altsaa heller ikke dennes stille Zone. I Stedet for har han fremsat dette Lovforslag om et midlertidigt ekstraordinært Tillæg for de 7 Maaneder, og det er vel fremsat paa Baggrund af den i Efteraaret indførte Pristalsregulering for Arbejderne, som der er truffet Overenskomst om mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Noget heldigt Resultat har denne Overenskomst ikke haft, i hvert Fald ikke i økonomisk Henseende. Erhvervslivet har ondt ved at taale den; det arbejder tungt og usikkert for Tiden, hvilket ikke alene gælder vort Hovederhverv, Landbruget, der i denne Tid mere end nogen Sinde er ude for en Krise af den alvorligste Art. Usikkerheden gælder ogsaa andre Eksporterhverv, ja, jeg kan vel sige, at den gælder saa godt som alle Erhverv, idet næsten alle er usikkert stillede med Hensyn til, om de kan faa fremskaffet de fornødne Raastoffer til deres Produktion. Samtidig er der opstaaet Vanskeligheder som Følge af den Kreditindskrænkning, der har fundet Sted, og som vel i nogen Grad er fremkaldt ved de store Udtræk, der i de sidste 4—5 Maaneder er sket fra Pengeinstitutterne, delvis paa Grund af Udtalelser og Handlinger fra ministeriel Side. Vi har derfor i Øjeblikket en Arbejdsløshed paa op imod et Par Hundrede Tusinde arbejdsledige, og om dette Tal nu vil falde i samme Omfang som tidligere om Foraaret, maa man nære nogen Tvivl om, ikke mindst under Hensyn til den fuldstændige Stilstand, hvori Byggeindustrien befinder sig.

Det undrer mig ikke, at den højtærede Minister har fremsat pessimistiske Udtalelser om Fremtiden i økonomisk Henseende. Efter hvad jeg ser, har ogsaa den højtærede Statsminister i Handels- og Kontoristforeningen udtalt sig meget pessimistisk. Jeg kan derimod ikke rigtig forestaa, at Regeringen, naar man paa Forhaand ved, at der kan blive meget store økonomiske Vanskeligheder i Fremtiden, saa ikke paa et Omraade som dette holder sig til Loven, men kommer med Forslag om et ekstraordinært Tillæg nu i Aar. Da det blev foreslaaet første Gang, og da det senere blev forlænget, var Forholdene økonomisk set bedre end under den nuværende helt ændrede økonomiske Situation. Det

forekommer mig derfor, at Regeringen havde haft et mindre Ansvar at bære, hvis den havde undladt at fremsætte det Forslag, som her er til Behandling.

Vor Stilling til Sagen er den samme som den, mine Partifæller i det andet høje Ting har indtaget: Vi kan ikke medvirke til Gennemførelsen af dette ganske ekstraordinære Tillæg ud over de i Tjenestemandsloven hjemlede 10 Portioner Reguleringstillæg, men maa ved tredje Behandling stemme imod Lovforslaget.

Malchau: Jeg havde ikke tænkt mig, det skulde være nødvendigt at ofre ret mange Ord paa dette Lovforslag, da det er saa udførligt motiveret saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som gennem den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, men efter den Stilling, som Partiet Venstre gennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stensballe, har givet Udtryk for, maa jeg have Lov til at komme med nogle faa Bemærkninger.

Den Tale, som Venstres Ordfører holdt, røbede en efter min Mening helt ubegribelig Mangel paa Forstaaelse for Tjenestemændenes Kaar. Saaledes som det ogsaa blev nævnt af den højtærede Finansminister, stillede Tjenestemændene i deres Henvendelse til Ministeren følgende tre Krav: at Tomrummet i Reguleringstillægs-Skalaen blev udfyldt, at Reguleringen skulde have tilbagevirkende Kraft for Januar Kvartal 1940, samt endelig at der fremtidig skulde foretages kvartalsvise Reguleringer i Stedet for den aarlige Regulering, som er hjemlet i Tjenestemandsloven. Men Tjenestemændene har jo langtfra faaet disse Krav opfyldt. Det Lovforslag, som vi her behandler, er fremkommet efter Forhandlinger mellem Finansministeren og Tjenestemændenes Organisationer, nemlig de tre Centralorganisationer af Statstjenestemænd og Danmarks Lærerforening, og Forslaget er tiltraadt af Tjenestemændenes Repræsentanter, hvad jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa.

Dette, at Tjenestemændene har tiltraadt det foreliggende Lovforslag i den Form, hvori det blev fremsat, og hvorved ikke paa langt nær alle de stillede Krav opfyldes, viser bl. a., at Tjenestemændene er i Besiddelse af det Samfundssind, som man ellers fra visse Sider gerne vil frakende dem i den Situation, hvori vi for Øjeblikket befinder os. Det er en uomtvistelig Kendsgerning, at selv med den Forhøjelse af Lønningerne, der vil finde Sted fra den 1. April d. A., dersom det foreliggende Lovforslag